

Wraking. Maakt een verzoek tot herziening van een wrakingsbeslissing kans van slagen?

Kamer voor het Notariaat Amsterdam 29-08-2017, ECLI:NL:TNOTAMS:2017:27

Instantie

Kamer voor het Notariaat Amsterdam

Datum

29 augustus 2017

Magistraten

Mrs. N.C.H. Blankevoort, T.H. van Voorst Vader, J.H.M. Erkamp, E.H. Huisman, N.T. Vink

Zaaknummer

632883/NT 17-57

Vakgebied(en)

Juridische beroepen / Tuchtrecht
Burgerlijk procesrecht / Algemeen

Brondocumenten

ECLI:NL:TNOTAMS:2017:27, Uitspraak, Kamer voor het Notariaat Amsterdam, 29-08-2017

Wetgeving

Art. 36, 382 Rv; art. 94 lid 6, 95 lid 1 Wna; art. 5 lid 3 RO

Essentie

Wraking. Herzieningsverzoek. Eindbeslissing.

Maakt een verzoek tot herziening van een wrakingsbeslissing kans van slagen?

Samenvatting

Op 24 februari 2017 heeft de wrakingskamer van de Kamer voor het Notariaat verzoeker enerzijds niet-ontvankelijk verklaard in zijn verzoek tot wraking van de Kamer en anderzijds de wraking van de voorzitter en de leden van de Kamer afgewezen. Bij deze uitspraak van de wrakingskamer was mr. P.J. van Veen als lid van de wrakingskamer betrokken. Bij e-mailbericht van 23 juli 2017 heeft verzoeker om herziening van de wrakingsbeslissing verzocht. Hij voert daartoe aan dat mr. Van Veen onbevoegd was om deel uit te maken van de wrakingskamer, omdat mr. Van Veen op de datum van de uitspraak niet meer beschikte over de kwaliteit die hij op grond van art. 94 lid 6 Wna moest hebben om deel uit te maken van de Kamer. Kort gezegd was hij geen belastingambtenaar meer.

KvN: De beslissing van de wrakingskamer is nietig wegens de onbevoegdheid van mr. Van Veen. De vraag die de Kamer vervolgens dient te beantwoorden is of op die grond herziening kan worden gevraagd van de wrakingsbeslissing. De Kamer is van oordeel dat dit niet mogelijk is. Aan toepassing van het middel van herziening moeten zware eisen worden gesteld. Een herzieningsverzoek kan volgens de Kamer geen betrekking hebben op een incidentele beslissing, zoals de wrakingsbeslissing. Immers, zelfs indien de vordering tot herziening van de wrakingsbeslissing zou slagen, tast dat de eindbeslissing, die inmiddels onherroepelijk is geworden, niet aan. De rechtsmiddelen die de verzoeker ter beschikking zouden kunnen staan, zijn dan ook beperkt tot hoger beroep tegen de eindbeslissing van de Kamer of een daartegen gericht herzieningsverzoek, indien het ernstige vermoeden gerechtvaardigd is dat deze anders zou hebben geluid als de Kamer ervan op de hoogte was geweest dat mr. Van Veen onbevoegd was. Bij deze stand van zaken is de wrakingskamer van oordeel dat het herzieningsverzoek zich niet richt tegen een beslissing die voor herziening in aanmerking komt. Verzoeker is daarom niet ontvankelijk.

Verwant oordeel

Zie ook:

- Hof Amsterdam (Notariskamer) 30 mei 2017, RN 2017/76;
- Hof Amsterdam (Notariskamer) 31 maart 2015, RN 2015/52;

- Hof Amsterdam (Notariskamer) 25 september 2012, ECLI:NL:GHAMS:2012:BZ5469;
- Hof Amsterdam (Notariskamer) 21 februari 2012, ECLI:NL:GHAMS:2012:BV6394;
- KvN Amsterdam 24 februari 2017, 618440/NT 16-73 en 618443/NT 16-74 (niet gepubliceerd);
- KvN Amsterdam 14 december 2016, ECLI:NL:TNORAMS:2016:40.

Zie anders:

- Hof Amsterdam (Notariskamer) 6 september 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:3598.

Wenk

Deze zaak is in hoge mate procedureel van aard, maar desalniettemin interessant. Klager is in een uitspraak van de wrakingskamer van 24 februari 2017 (zie 'Zie ook') in het ongelijk gesteld. Dat stond niet op zichzelf, kort daarvoor was klager ook al in het ongelijk gesteld door de wrakingskamer (zie 'Zie ook'). Uit die laatste uitspraak blijkt dat het daarbij – nota bene – om een verzoek tot wraking van een lid van de wrakingskamer ging. Dat bracht de wrakingskamer zelfs tot het oordeel dat klager “de bevoegdheid tot het indienen van wrakingsverzoeken misbruikt”. De wrakingskamer bepaalde daarom “dat een volgend wrakingsverzoek van verzoeker in de onderhavige zaak niet in behandeling wordt genomen”. Dat heeft klager er kennelijk niet van weerhouden in dezelfde zaak nogmaals een wrakingsverzoek te doen. Dat resulteerde waarschijnlijk in de (niet gepubliceerde) beslissing van 24 februari 2017, waarin hij niet ontvankelijk werd verklaard. Toch was het daarmee nog niet gedaan met de strijd lust van klager, want hij ontdekte dat aan deze laatste beslissing een formeel gebrek kleefte: één van de leden van de wrakingskamer bleek onbevoegd te zijn. Klager verzocht daarom om herziening van de beslissing. Die vlieger gaat echter niet op, zo leert de in deze wenk besproken zaak. De Kamer is het weliswaar met klager eens dat sprake was van een onbevoegd lid, zodat in beginsel sprake is van een nietige uitspraak. Maar de Notariskamer van het Hof heeft in zijn beslissing van 30 mei 2017 (zie 'Zie ook') bepaald dat nietigheid niet hetzelfde betekent als 'non-existent'.

De vraag die de Kamer vervolgens dient te beantwoorden is of herziening kan worden gevraagd van de wrakingsbeslissing. De Kamer is van oordeel dat een dergelijk verzoek niet kan worden ontvangen. Aan toepassing van het middel van herziening moeten zware eisen worden gesteld. Onder verwijzing naar eerdere tuchtrechtspraak (zie 'Zie ook') oordeelt de Kamer dat een herzieningsverzoek slechts kan leiden tot aantasting van een onherroepelijke einduitspraak op de grond dat op basis van nauwkeurig omschreven feiten of omstandigheden, die dateren van vóór de uitspraak maar daarvoor niet bekend waren of redelijkerwijs bekend konden zijn aan degene die herziening wenst en die het ernstige vermoeden rechtvaardigen dat de tuchtrechter tot een andere eindbeslissing zou zijn gekomen, indien zij vóór de uitspraak bij de tuchtrechter bekend zouden zijn geweest. Het herzieningsverzoek kan, volgens de Kamer, geen betrekking hebben op een incidentele beslissing, zoals de wrakingsbeslissing. Immers, zelfs indien de vordering tot herziening van de wrakingsbeslissing zou slagen, tast dat de eindbeslissing, die inmiddels onherroepelijk was geworden, niet aan. De rechtsmiddelen die klager ter beschikking zouden kunnen staan, zijn dan ook beperkt tot hoger beroep tegen de eindbeslissing van de Kamer of een daartegen gericht herzieningsverzoek, indien het ernstige vermoeden gerechtvaardigd is dat deze anders zou hebben geluid als de Kamer ervan op de hoogte was geweest dat één van de leden van de wrakingskamer onbevoegd was. In het licht van de weergegeven tuchtrechtspraak is deze beslissing goed te begrijpen. Opmerking verdient ten slotte nog dat het civiele procesrecht het rechtsmiddel 'herziening' niet kent. Wel bestaat de mogelijkheid van herroeping. Een vonnis of arrest dat in kracht van gewijsde is gegaan kan op vordering van een partij worden herroepen, indien a) het berust op bedrog door de wederpartij in het geding gepleegd, b) het berust op stukken, waarvan de valsheid na het vonnis of arrest is erkend of is vastgesteld of c) de partij na het vonnis of arrest stukken van beslissende aard in handen heeft gekregen, die door toedoen van de wederpartij waren achtergehouden. Het rechtsmiddel van herroeping is daarmee iets wezenlijk anders dan herziening. Herziening wordt in de genoemde arresten van het hof (zie 'Zie ook') gelegitimeerd doordat het tuchtrecht “naar zijn aard ook burgerrechtelijke, strafrechtelijke en bestuursrechtelijke elementen in zich heeft”. In bijzondere gevallen wordt daarom de mogelijkheid van herziening in het notariële tuchtrecht aanvaard. Dat is te billijken, omdat bijvoorbeeld een ontzetting uit het ambt een vergaande sanctie is, die onder omstandigheden herzien moet kunnen worden. Een voorbeeld daarvan is de uitspraak van het hof (zie 'Zie anders'), waarin een in hoogste instantie uit het ambt gezette notaris een succesvol herzieningsverzoek deed, waarna de beslissing werd omgezet in een berisping.

Partij(en)

Beslissing op het schriftelijk verzoek van:

Verzoeker,

kennelijk strekkende tot herziening van de beslissing van de wrakingskamer van de kamer voor het notariaat in het ressort Amsterdam van 24 februari 2017 in de zaak met nummers 618440/NT 16-73 en 618443/NT 16-74.

Uitspraak

Kamer voor het Notariaat:

1. De voorgeschiedenis, de loop van de procedure en het standpunt van verzoeker

Op 24 februari 2017 heeft de wrakingskamer van de kamer voor het notariaat verzoeker niet-ontvankelijk verklaard in zijn verzoek tot wraking van de kamer voor het notariaat in het ressort Amsterdam en het verzoek tot wraking van de voorzitter en leden van de kamer, bestaande uit mrs. W.S.J. Thijs, A.H. Schotman, A.M.J.M. Ploumen, Ch.F. Tasseron en W.R. Bruinink, afgewezen.

Bij deze uitspraak van 24 februari 2017 (hierna: de wrakingsbeslissing) was mr. P.J. van Veen (hierna: mr. Van Veen) als lid van de wrakingskamer betrokken. Bij e-mailbericht van 23 juli 2017 heeft verzoeker om herziening van de wrakingsbeslissing verzocht. Hij voert daartoe aan dat mr. Van Veen onbevoegd was om deel uit te maken van de wrakingskamer.

2. De beoordeling

2.1

Vast staat dat mr. Van Veen op de datum van de uitspraak, 24 februari 2017, niet meer beschikte over de kwaliteit die hij op grond van artikel 94 lid 6 van de Wet op het notarisambt (hierna: Wna) moest hebben om deel uit te maken van de kamer voor het notariaat, omdat hij per 1 februari 2017 voor de toepassing van artikel 94 lid 6 Wna geen inspecteur was in de zin van artikel 2, lid 3, onderdeel b van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, omdat mr. Van Veen geen ambtenaar (meer) was van een van de organisatieonderdelen zoals aangeduid in artikel 9a (oud) Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003. Artikel 95 lid 1 Wna bepaalt dat het verlies van de vereiste kwaliteit van rechtswege leidt tot verlies van het lidmaatschap van de kamer. Daaruit volgt dat de beslissing mede genomen is door een persoon die hiertoe niet bevoegd was. Naar analogie van artikel 5 lid 3 van de Wet op de rechterlijke organisatie is de wrakingsbeslissing van 24 februari 2017 dus nietig.

De notaris- en gerechtsdeurwaarderskamer van het gerechtshof Amsterdam heeft in zijn beslissing van 30 mei 2017 (ECLI: NL: GHAMS: 2017: 1928) bepaald dat 'nietigheid' in dit geval niet hetzelfde betekent als 'non-existent'. De wrakingskamer is van oordeel dat dit ook geldt met betrekking tot de nietigheid van de beslissing van de wrakingskamer waarvan thans herziening wordt gevraagd.

2.2

De vraag die de kamer dan ook dient te beantwoorden is of herziening kan worden gevraagd van de wrakingsbeslissing. De kamer is van oordeel dat een dergelijk verzoek niet kan worden ontvangen. Aan toepassing van het middel van herziening moeten zware eisen worden gesteld. Een herzieningsverzoek kan slechts leiden tot aantasting van een onherroepelijke einduitspraak op de grond dat op basis van nauwkeurig omschreven feiten of omstandigheden, die dateren van vóór de uitspraak maar daarvoor niet bekend waren of redelijkerwijs bekend konden zijn aan degene die herziening wenst en die het ernstige vermoeden rechtvaardigen dat de tuchtrechter tot een andere eindbeslissing zou zijn gekomen indien zij vóór de uitspraak bij de tuchtrechter bekend zouden zijn geweest. Het herzieningsverzoek kan dan ook geen betrekking hebben op een incidentele beslissing zoals de wrakingsbeslissing. Immers, zelfs indien de vordering tot herziening van de wrakingsbeslissing zou slagen, tast dat de eindbeslissing, die inmiddels onherroepelijk is geworden, niet aan. De rechtsmiddelen die de verzoeker ter beschikking zouden kunnen staan, zijn dan ook beperkt tot hoger beroep tegen de eindbeslissing van de kamer voor het notariaat of een daartegen gericht herzieningsverzoek indien het ernstige vermoeden gerechtvaardigd is dat deze anders zou hebben geluid als de kamer voor het notariaat ervan op de hoogte was geweest dat mr. Van Veen onbevoegd was.

2.4

Bij deze stand van zaken is de wrakingskamer van oordeel dat het herzieningsverzoek zich niet richt tegen een beslissing die voor herziening in aanmerking komt. Voor zover een behandeling van het verzoek ter zitting al zou zijn voorgeschreven — een wettelijk voorschrift ter zake ontbreekt — is onder deze omstandigheden, een dergelijke behandeling overbodig. Verzoeker zal dan ook kennelijk niet-ontvankelijk worden verklaard.

Beslissing

De kamer voor het notariaat:

verklaart verzoeker kennelijk niet-ontvankelijk in zijn verzoek.

Deze beslissing is gegeven door mrs. N.C.H. Blankevoort, voorzitter, T.H. van Voorst Vader, J.H.M. Erkamp, E.H. Huisman, en N.T. Vink, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Land-Smorenburg, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 29 augustus 2017.